

overensstemmelse med foranstående, vil det derfor være nødvendigt at foretage tilsvarende ændringer i § 13. Med hensyn til priskontrolrådets fastsættelse af maksimalpriser og -avancer er der enighed om, at det i forhold til prisniveauet før krigen sædvanlig væsentligt forhøjede prisniveau vil tilsige, at priskontrolrådet må fastholde den praksis, at nettoavancen, hvor forholdene ikke taler derimod, hverken procentvis eller absolut må overstige den før krigen gældende nettoavance.

Fra forskellige medlemmers side har man peget på, at det vil være hensigtsmæssigt i prisloven at give nærmere regler for, i hvilket omfang *afskrivninger på maskiner, inventar m. v. samt varelager* kan indregnes i varepriserne, idet man bl. a. har henvist til, at de afskrivninger, der i øjeblikket fra priskontrolrådets side bliver tilladt indregnet i varepriserne, sædvanligt er væsentligt mindre end de tilladte skattemæssige afskrivninger og derfor bl. a. kan virke hæmmende på industriens moderniseringsbestræbelser ved anskaffelse af nye maskiner m. v. Man så derfor gerne, at de af skattevæsenet anvendte afskrivningsregler også blev lagt til grund ved priskontrolrådets beregninger. Under hensyn til, at der gør sig en vis forskel gældende mellem de principper, hvorefter afskrivninger kan tillades i skattemæssig henseende, og de principper, der må følges ved prisberegninger, samt til at bestemmelser herom — bortset fra den specielle bestemmelse i § 8, 5. stk., om rationaliseringsomkostninger — ikke tidligere har fundet udtryk i loven, har man været enig om ikke på nuværende tidspunkt at ville fremkomme med forslag herom, men at fortsætte behandlingen af spørgsmålet. Der har dog været enighed om allerede nu at udtale, at man måtte *anse det for ønskeligt, at priskontrolrådet ved fastsættelse af maksimalpriser m. v. gav adgang til en rimelig afskrivning*. Det forudsættes dog herved, at der ikke af den grund bør blive tale om forhøjelse af gældende maksimalpriser.

Under drøftelserne har der været rejst spørgsmål om en ændring af bestemmelserne i prislovens § 15, hvorefter de af priskontrolrådet i henhold til loven truffne afgørelser eller givne pålæg kan indankes for et prisankenævnt af en i loven nærmere angiven sammensætning. Grossistforeningen for Isenkrामbranchen har i en til kommissionen rettet henvendelse ligeledes rejst spørgsmål om ændring af prislovens § 15. Under hensyn til de nøjere overvejelser, der vil være fornødne for at kunne tage stilling til spørgsmålet om ændring i reglerne vedrørende indankning af priskontrolrådets afgørelser, og under hensyn til den korte frist, der er fastsat for afgivelse af betænkning vedrørende prisloven, har kommissionen ikke på nærværende tidspunkt kunnet nå at tage stilling til spørgsmålet, men vil forbeholde sig at komme tilbage hertil ved afgivelse af endelig betænkning om prisloven i forbindelse med vareforsyningsloven.

Endelig har der under drøftelserne været rejst spørgsmål om at tilvejebringe hjemmel for, at der af priskontrolrådet udgives en *pristidende*, og der har været enighed om, at det ville være hensigtsmæssigt gennem en pristidende at give offentligheden mere indblik i de afgørelser, der træffes på prisområdet, og i et vist omfang at orientere befolkningen om de overvejelser og synspunkter, der danner baggrund for afgørelserne. De „Meddelelser fra prisdirektoratet“, der i øjeblikket udsendes, sendes kun til en ganske snæver kreds, hovedsageligt prisudvalg o. l. Kommissionen ville finde det hensigtsmæssigt, om også dagspressen, erhvervsorganisationerne og andre interesserede kunne blive nærmere orienteret angående prisspørgsmålene, og at orienteringen blev af en mere omfattende art end den i øjeblikket i „Meddelelser fra prisdirektoratet“ indeholdte.